

IV.

NOVO LETO, MLADO LETO,
V ZARJE NASIH ŽELJ ODETO!
V VSAKI PAMETNI DRUŽINI
SO OD NEKDAJ ŽE EDINI,
DA NA TA POMEMBNI DAN
NAJ SE PEČE TOLST PURAN.
»JUTRI MORAS ZGODAJ VSTATI,«
JE VELELA NIKCU MATI,
»DA ZA SLAVNOSTNO KOSILO
NESEŠ STRICU POVABILO.«
NIKO ZGODAJ ZJUTRAJ VSTANE,
MANE SI OČI ZASPANE,
NAGLO SE NATO OKRENE,
NOVI SUKNJIC SI ODENE,
KUČMO SI NATAKNE NOVO
TER GRE SPOROČIT V TRNOVO,
DA PURANČEK IN POTICA
ČAKATA DOMA NA STRICA.
A PRED VSEM IN PRAV IZREČNO,
DA MU VOŠČI LETO SREČNO.
— ZUNAJ SILEN MRAZ PRITISKA,
SNEG HREŠČI IN BURJA PISKA.
HITRO, HITRO, NIKEC MALI,
DA UBRANIS SE ZMRZALI!
LICA SO TI ŽE ZATEKLA,
UHLJI TRDI KOT IZ STEKLA,
NOSEK RDEČ JE IN SKELEČ,
NOG PA SPLOH NE ČUTIS VEČ.
NIKO JADRNO STOPICA,
DA BI PREJ PRISEL DO STRICA.
ZDAJCI JE DOSPEL DO HIŠE. —
STRIC PRI OKNU POT SI BRIŠE

GOLOGlav IN GOLOROK.
»ZDRAVO, STRICEK!« — DE OTROK.
STRIC PRIJAZNO SE NASMEJE:
»VSTOPI BRŽ! — TU JE TOPLEJE.«
NIKO VSTOPI, A ZAPAZI,
DA GA V SOBI SE BOLJ MRAZI.
»KUČMO Z GLAVE, SUKNJO STRAN,
NIKEC, DA NE BOŠ BOLAN!
LE POSLUŠAJ: SLABO SLUŽI
ZDRAVJU, KDOR SE POMEHKUŽI.
A NAJPRVO IN NAJPRED
ČAŠO VODE — TO JE MED!
BOLJŠA JE KOT ČAJI VROČI,«
REČE TER MU JO NATOČI.
ČUDEN JE TA STRICEV MED,
PRAZEN IN HLADEN KO LED.
NIKCU STRAŠNO SE UPIRA,
PA UBOGA IN POŽIRA.
»DOBRO, ZDAJ PA K MENI SEDI
IN PO VRSTI VSE POVĒDI,
KAJ OD SVOJE DOBRE MAME
LEPEGA PRINASAŠ ZAME?«
NIKO PRAVI VSE PO REDU,
O VOŠČILIH IN OBEDU,
O PURANU IN PŖTICI,
VSE LEPO RAZLAGA STRICI.
SREDI STAVKA PA UTIHNĖ,
SKREMŽI SVOJ OBRAZ — IN KIHNE.
KIHA, KIHA BREZ PRESTANKA,
DOKLER SAPE MU NE ZMANJKA.
»TI PA KIHAA KOT ZA STAVO,«
REČE TINE. »TO JE ZDRAVO!
— ZDAJ PA ZOPET SE OPRAVI,
PA DOMA LEPO POZDRAVI
IN POVEJ, DA NA KOSILO
RAD SPREJEMAM POVABILO!«
NIKO Z MOTNO, TEŹKO GLAVO
POSLOVI SE: »STRICEK, ZDRAVO!«
HITRO JO DOMOV POPIHA,
SPOTOMA PA KIHA, KIHA,
KER ZA NOVOLETNI DAR
JE UJEL POŠTEN KATAR.

* * *

(Prosto po G. Bötticherju — P. G.)